

Autor: Andrew Joyce

V roce 2015 byla v Japonsku provedena fascinující **studie**, která zjistila, že krysy nejenže v souladu s okřídleným rčením „opouští potápějící se lod“, ale také se chovají velmi altruisticky vůči uvězněným krysám, aby jim pomohly uniknout. Pomáhají si navzájem a prchají jako skupina. Na tuto studii jsem si vzpomněl, když jsem si přečetl článek, který 14. února zveřejnil deník **Moscow Times** a který popisoval hromadný nedělní odlet „nejméně 20 charterových letů (...) z Kyjeva, což je více než kdykoli jindy za posledních šest let letových záznamů“. Soukromá letadla přepravovala většinu ukrajinských oligarchů, kteří byli zjevně zasvěceni do konkrétních náznaků blížící se války v době, kdy se o plnohodnotné ruské invazi hovořilo, ale zdaleka nebyla jistotou. Jedinou výjimkou se zdá být Petro Porošenko, který se objevil v ulicích hlavního města s puškou v ruce. Od jejich odchodu se prchající oligarchové z mediálních diskusí o dění na Ukrajině vytratili, což je tím podivnější, že ze samotného významu slova oligarchie vyplývá, že tito miliardáři donedávna měli mimořádný vliv na politické směřování své země. Léta spekulací o politickém vlivu a záměrech těchto oligarchů nyní náhle nahradily zjednodušené, protichůdné a s nonsensem hraničící narativy: ten o nevinné demokratické Ukrajině bojující proti ruskému imperialismu/kvazifašismu a druhá o ruské „**zvláštní vojenské operaci**“ s cílem „denacifikace“ Ukrajiny. V následující eseji nechci kritizovat či vyvracet ani jednu z těchto očividně pomýlených perspektiv, jako spíš obrátit část pozornosti zpět k oligarchům,

Když si nasadím brýle a podívám se na sebe očima zbytku světa, vidím monstrum, loutkovodiče, Zelenského pána, který spřádá apokalyptické plány. Můžu to začít měnit ve skutečnost. – Ihor Kolomojskyj, New York Times, listopad 2019.

konkrétně dvojici židovských oligarchů:
Ihoru Kolomojskému a Viktoru
Pinčukovi.

Denacifikace Ukrajiny?

„Provedeme demilitarizaci a denacifikaci Ukrajiny, a poženeme před spravedlnost ty, kdo se dopustili sérii krvavých zločinů proti civilnímu obyvatelstvu.“ Takto se Putin vyjádřil ve svém prohlášení z 24. února, které se rovná vyhlášení války Ukrajině. Tato věta, možná více než kterákoli jiná v jeho dlouhém, značně historicky orientovaném projevu, přitáhla značnou pozornost médií. Ta si povětšinou vystačila se samolibým líčením Putina jako vyšínutého nebo pokryteckého. **Jak může být Ukrajina „nacistickou“ zemí, zní logika, když má židovského prezidenta Zelenského? Historiograficky vzdělaným lidem je zřejmé, že pro Putina a mnoho Rusů, kteří sdílejí jeho myšlení, je židovství toho či onoho politika nebo oligarchy pro údajnou „nacistickou“ hrozbu, které Rusko čelí, v podstatě irelevantní. Naše hluboce kondiciované západní „mentální nastavení“ nám diktuje chápání nacionálního socialismu a 2. světové války především jako hnutí a akcí namířených proti Židům, a tak rétorické postavení nacismu a židovství na roveň působí pro většinu lidí na Západě krajně podivně, až drásavě.** Mediální komentátoři, kteří samolibě poukazují na Zelenského židovství, se pohybují v rámci tohoto paradigmatu.

V Sovětském svazu však byla druhá světová válka/fašismus výrazněji interpretována jako reakční kapitalistická, imperialistická, protislovanská či protiruská záležitost. Jakkoliv památníky holocaustu a s nimi spojené vzdělávací programy postupně přibývají i hluboko ve východní Evropě, 2. světová válka je stále připomínána především kvůli zástupům slovanských, nikoli židovských mrtvých. Rasový prvek nacionálněsocialistické ideologie byl sice v rané „holocaustové“ historiografii na Východě přítomen, neocitl se (dokonce ani ve východním Německu) však v popředí všeobjímajícím způsobem, jako je tomu na Západě. Když tedy Putin tvrdí, že usiluje o denacifikaci Ukrajiny, nemluví s naprostou vnitřní logikou o politických stranách s obecně rasistickou či protižidovskou ideologií, imperialistickým, militaristickým a protiruským hnutím, ztělesněným incidentem během nepokojů na Majdanu v roce 2014, kdy ukrajinští nacionalisté **zapálili budovu** v Oděse a zabili 31 Rusů, kteří se postavili proti povstání. Tento incident byl zmíněn i v Putinově projevu po invazi, kde slíbil, že pachatele postaví před soud. Není však pochyb o tom, že Putinovým hlavním cílem jsou politici naklonění NATO a orientovaní na Západ a všichni, kdo od roku 2014 podporovali nebo ignorovali násilí proti ruskojazyčným separatistům.

Ať už je Putinovo odsouzení ukrajinského nacionalismu legitimní či nikoliv, odstartovalo bohužel na Západě dobře známou hru „ti praví fašisté jste vy“. Jako by náš společenský diskurz nekalila taková spousta hloupé konzervativní rétoriky typu „Antifa jsou skuteční fašisté“, pustila se západní liberální média v posledních dnech do produkce obrovského množství článků ujišťujících nervózní kavárenské liberály, že jejich podpora Ukrajiny je

naprosto slučitelná s jejich uvědomělým politickým cítěním. V některých případech to vedlo k legračním a ekvilibristickým obrátům, když např. Facebook **náhle zrušil** svůj dlouholetý zákaz všech projevů podpory ukrajinskému **praporu Azov**, vojenské jednotce známé užíváním jistých krajně pravicových a nacionálně socialistických symbolů. Podle logiky, kterou v deníku **The Guardian** vyjádřil samozvaný židovský odborník na fašismus Jason Stanley (viz moje předchozí **pojednání** o jeho práci), lze Putina označit za „skutečného nacistu“, neboť popírá primát židovského utrpení. Stanley píše:

Ruský vůdce ve svém ospravedlnění invaze označuje ukrajinského židovského prezidenta za nacistu a ruské křesťany za skutečné oběti holocaustu.... Dominantní verze antisemitismu, která dodnes přežívá v některých částech východní Evropy, tvrdí, že Židé využívají holocaustu k tomu, aby se zmocnili narativu oběti „skutečných“ obětí nacismu, kterými jsou ruští křesťané (nebo jiní nežidovští Východoevropané). Ti, kdo se hlásí k ruské křesťanské nacionalistické ideologii, mívají k tomuto pojetí antisemitismu obzvláště blízko. Na tomto pozadí můžeme pochopit, proč Putin zvolil kroky, které učinil, i slova, jimiž je ospravedlnil. Ukrajina byla vždy hlavním cílem těch, kteří usilují o obnovení „sovětské moci ve fašistické podobě“. Bývalý ruský prezident Dmitrij Medveděv v článku z roku 2021 v reminiscenci známých fašistických antisemitských stereotypů odsoudil Zelenského jako odporného, zkorumpovaného a nevěřícího. Svobodná demokratická volba židovského prezidenta ve fašistických představách potvrzuje skutečnost fašistického strašáka liberální demokracie jako nástroje globální židovské nadvlády. Tvrzením, že cílem invaze je „denacifikace“ Ukrajiny, se Putin odvolává na mýty současného východoevropského antisemitismu – tedy že skutečnými původci násilí na ruských křesťanech byla (a je) globální židovská klika a skutečnými oběťmi nacistů nebyli Židé, ale právě tato skupina. Ruští křesťané jsou terčem spiknutí globální elity, která slovníkem liberální demokracie a lidských práv útočí na křesťanskou víru a ruský národ.

Profesoru Stanleyemu by rozhodně neuškodilo, kdyby vyšel ven na vzduch a několikrát se pomalu a zhluboka nadechnul.

Toto je Ihor Kolomojskyj, chybička se vloudí...

Ihor Kolomojskyj

Pokud by Putin skutečně hledal ukrajinského Žida, který je velmi bohatý, s konexemi v nejvyšších patrech a provinil se násilím proti Rusům, stačilo by se podívat na Ihora Kolomojského. Nepřekvapilo mě, když jsem se před pár dny dočetl, že Vyšetřovací výbor Ruské federace (ruská obdoba FBI) zahájil více než **400 trestních řízení** namířených proti ukrajinským úředníkům, vojákům a dobrovolným bojovníkům a že Kolomojskyj byl na seznamu.

Rusko se snaží Kolomojského „dostat“ přinejmenším od roku 2014. Kolomojskyj, který vlastní největší ukrajinskou banku, letecké společnosti, obrovské podíly v ukrajinských médiích i další společnosti, byl v červenci 2014 obviněn ze založení a financování **policejního hlídkového praporu pro zvláštní úkoly Dnipro-1**. Amnesty International tuto jednotku v prosinci téhož roku **označila** za odpovědnou z blokování potravinové pomoci a pokusy o vyhladovění ruskojazyčného obyvatelstva separatistických „republik“ v Doněcku a Luhansku. Kolomojskyj, který pod maskou ukrajinského vlastenectví nabízel odměny v řádu tisíců dolarů za ruské separatisty, se ve skutečnosti snažil separatistické hnutí ochromit, aby se nerozšířilo do srdce jeho podnikatelských zájmů, tedy jeho domovského města Dněpropetrovska. Společně se svým soukmenovcem Hennadijem Korbanem, který byl později vyšetřován pro zpronevěru a vyhoštěn do Izraele, tato **dvojice** „nejenže získala politický kapitál tím, že zachránila [Dněpropetrovsk] před válkou, ale využila etablování Dněpropetrovska jako ‚proukrajinského‘ města k ochraně [Kolomojského] obchodních zájmů“.

Kolomojského ukrajinský „patriotismus“ a protiruské postoje byly značně vybudeny už zabavením jeho majetku na Krymu novými ruskými pány v roce 2014. V roce 2016 RT **informovala**, že úřady aktiva prodají, aby odškodnily obyvatele Krymu, kteří byli zneužiti praktikami Kolomojského PrivatBank:

Dvacet podniků, které dříve vlastnil ukrajinský oligarcha Igor Kolomojskyj, krymské úřady prodají. Vláda regionu se snaží odškodnit lidi, kteří přišli o peníze v ukrajinských bankách, většinou v Kolomojského PrivatBank. Podle místopředsedy krymské vlády Konstantina Bachareva budou oligarchova aktiva prodána do konce roku za 2 miliardy rublů (asi 30 milionů dolarů). „Peníze budou převedeny do fondu na ochranu vkladatelů na výplatu kompenzací obyvatelům Krymu, jejichž vklady v ukrajinských bankách přesáhly 700 000 rublů (10 500 USD),“ uvedl.

Když tehdejší prezident Petro Porošenko v roce 2016 znárodnil Kolomojského banku PrivatBank (kterou provozoval i s dalším Židem Hennadijem /Zvi Hirsch/ Boholjubovem), Kolomojskyj si našel nového favorita v osobě dalšího soukmenovce a oblíbeného herce Volodymyra Zelenského, v posledních dnech nejnovějšího hrdiny a miláčka západních médií. Zelenského kampaň v bizarním řízení osudu začala jeho vystoupením na Kolomojského mediálním kanálu coby hvězdy televizního seriálu *Sluha lidu*, kde si stříhнул roli prezidenta Ukrajiny. V seriálu Zelenskyj hrál třicetiletého středoškolského učitele dějepisu, který vyhrál prezidentské volby poté, co na virálním videu brojí proti korupci v ukrajinské politice. Při ohlédnutí zpět seriál zafungoval jako mistrovské dílo sociálního inženýrství a vrcholný příklad, kdy život napodobuje fikci. Agentura Reuters o tom Později informovala **takto**:

Jeden z nejpoblárnějších ukrajinských televizních kanálů 1+1, vlastněný oligarchou Ihorem Kolomojským, poskytl Zelenskému v posledních měsících širokou platformu jeho raketového vzestupu až k branám prezidentského úřadu. V sobotu, den předtím, než Zelenskyj vyhrál první kolo prezidentského klání a připravil se na druhé kolo s úřadujícím prezidentem Petrem Porošenkem, vyplnila televize 1+1 svůj program pořady komika a herce, které se střídaly jeden za druhým.

Zpočátku panovaly jisté obavy, zda to celé není příliš okaté. „Existují oprávněné důvody k obavám o budoucnost ukrajinských Židů,“ **řekl** Vladislav Davidzon, šéfredaktor časopisu *Odessa Review*. „Mít židovského prezidenta, za kterým stojí navíc pitoreskní židovský oligarcha, by mohlo vést k připisování všemožných selhání na konto židovského společenství.“ Obával se však zbytečně. **Zelenskyj** rychle vystoupal na výsluní a jedním z jeho prvních kroků bylo jmenování židovského soukmenovce Volodymyra Hrojsmana premiérem. Obratem zaútočil na Porošenka, čímž uvedl do pohybu sled událostí, jež vyústily až ve **zrušení** znárodnění PrivatBanky a navrácení banky Kolomojskému. Ačkoli Zelenskyj vystupuje jako protikorupční populist, jeho vazby na Kolomojského ho i nadále pronásledují

a v říjnu 2021 vyšlo v kauze **Pandora Papers** najevo, že Zelenskyj, který neustále popíral, že by byl „loutkou“ židovského oligarchy, a jeho spolupracovníci inkasovali na zahraniční účty z fondů spojených s Kolomojským 40 milionů dolarů.

Většina těchto peněz byla krví vysátou z ukrajinského lidu. Kolomojskyj – který působil jako předseda Sjednocené židovské obce Ukrajiny, a který se o své bohatství štědře dělil s Židy po celém světě a spolu s Vadimem Rabinovičem založil Evropskou židovskou unii – byl dlouhá léta vyšetřován FBI i americkým ministerstvem spravedlnosti, zejména kvůli uskutečnění „masivního plánu na krádež milionů dolarů z největší ukrajinské banky a přesun peněz do USA na nákup oceláren či mrakodrapů“. Deník Pittsburgh Post-Gazette v **investigativní reportáži** minulý týden uvedl, že Kolomojského snahy vyprat ukradené ukrajinské peníze ve Spojených státech prostřednictvím svých židovských společníků na jižní Floridě Mordechaje „Mottiho“ Korfa a Uriela Labera za sebou zanechala stopu ekonomické destrukce:

Jeden z nejbohatších mužů na Ukrajině, 59letý oligarcha, obviněný ze zakládání fiktivních společností a vyvádění peněz přes nemovitosti v USA, za nímž zůstávají stopy v podobě vybydlených budov, nefunkčních oceláren a milionových nezaplacených daní z nemovitostí, jak vyplývá ze soudních záznamů. Zatímco se do země převáděly peníze pro jednu z oligarchových společností, jeho lidé v roce 2016 uzavřeli společnost Warren Steel v Ohiu, kde dlužili miliony za daně z nemovitostí, účty za služby i dodávky. Dělníci zůstali po několik týdnů bez zdravotního pojištění, protože nebylo zaplaceno pojistné, vyplývá ze záznamů a rozhovorů. „Mnoho lidí odtud odešlo velmi naštvaných,“ řekla Nancy Waselichová, někdejší IT manažerka továrny. „Lidé pro toto místo krváceli.“ Ačkoli dosud nebyl nikdo obviněn z trestného činu, prokuratura podala žaloby na zabavení nemovitostí, které byly podle ní **zakoupeny za peníze ukradené z ukrajinské banky**, kde byl pan Kolomojskyj hlavním akcionářem.

Fedin Šandor, profesor na Užhorodské univerzitě a poradce vlády pro rozvoj cestovního ruchu, označil Kolomojského za „pijavici, která saje naši krev a ukládá si zisky ve Švýcarsku“. Tato „pijavice“ se také léta baví poštučováním Vladimira Putina, když ho v roce 2014 veřejně označila za „schizofrenního skrčka. Je naprosto nedostatečný. Úplně se zbláznil. Jeho mesiášská snaha obnovit ruské impérium z roku 1913 nebo SSSR z roku 1991 může uvrhnout svět do katastrofy.“

Viktor Pinčuk

O něco méně bombastický ve svém vystupování než Kolomojskyj je **Viktor Pinčuk**, zakladatel Nadace Viktora Pinčuka, která podporuje NATO, a proevropské **Jaltské evropské strategie** (lobbistické skupiny, která stojí za všemi těmi široce publikovanými průzkumy veřejného mínění, jež ukazují masivní podporu členství Ukrajiny v NATO a všeobecný příklon k Západu). Pinčuk se velkou měrou podílí na směřování Ukrajiny k NATO, včetně financování zdarma přístupného koncertu v roce 2008 s mnoha předními interprety v čele s Paulem

McCartneym, který byl „promítán na obřích obrazovkách v pěti městech po celé zemi“ a jehož cílem bylo zmírnit rostoucí rozpory mezi západní a východní Ukrajinou v souvislosti s žádostí Ukrajiny o zahájení Akčního plánu členství v NATO (MAP). Pinčukova vize Ukrajiny je méně otevřeně zaměřena na ochranu obchodních zájmů a výrazněji na přeměnu Ukrajiny v klon západních liberálních demokracií. Kromě toho, že Pinčuk financoval Stevena Spielberga při natáčení celovečerního filmu o ukrajinském holocaustu, **mluví** o svém aktivním zapojení do „lidskoprávních projektů s Georgem Sorosem“. V roce 2015 se Pinčuk postavil do čela snah o další liberalizaci postoje k homosexuálům a začlenění Ukrajiny do „GloboHomo“, když pozval Eltona Johna, aby promluvil na setkání skupiny Jaltská evropská strategie. Projev byl v mnoha ohledech typickou ukázkou neoliberální propagandy. John se mj. nechal slyšet:

Co má [homosexualita] společného s konferencí o budoucnosti politiky, bezpečnosti a ekonomiky Ukrajiny? I v životech společností a národů se objevují kritické okamžiky: volba svobody namísto represe, demokracie místo totality, přijetí místo nenávisti. Kritických voleb je dnes více.... Já vám dnes předkládám možnost, aby se váš postoj k lidským právům stal určující charakteristikou nové Ukrajiny, jelikož v otázce lidských práv není jasnějšího prubířského kamene než úcta a důstojnost, které se dostává vašim LGBT občanům.... Být tolerantní a inkluzivní je pro novou Ukrajinu nejen morálně správné, ale i chytré. Základní spravedlnost je investicí do lidského kapitálu a lidský kapitál je tím, co pohání podnikání.... **Navrhuji vám, abyste akceptovali lidi bez ohledu na věk, rasu, pohlaví, etnickou příslušnost a sexuální orientaci, což je dnes měřítkem otevřené, tolerantní a demokratické společnosti.** Žádám vás, abyste tento dialog zahájili.... Lidé v této místnosti patří k nejmocnějším na Ukrajině a v některých případech k nejmocnějším na světě. Je proto ve vašich silách pomoci tuto novou éru nastolit.

Rusko v roce 2018 **uvalilo na Pinčuka sankce** v rámci širšího postupu proti protiruským osobnostem na Ukrajině. Za pozornost stojí zejména Pinčukovo angažmá v think-tanku Atlantická rada (Atlantic Council). Článek v *The Intercept* **poukazuje** na to, že:

Atlantická rada rovněž rozjela sekci „UkraineAlert“, která denně zveřejňuje příspěvky s cílem odstrašit Rusko. Nedávno zde vyšel článek „Průzkum: západní veřejnost si přeje silnější podporu Ukrajiny proti Rusku“, kde stojí, že dotyčný průzkum byl zadán Nadací Viktora Pinčuka a Jaltskou evropskou strategií, kterou Pinčuk založil; článek však už nezmiňuje, že tato nadace je velkým příspěvatelem Atlantické rady a ročně jí věnuje 250-499 tisíc dolarů, ani že sám Pinčuk – druhý nejbohatší muž na Ukrajině – sedí v mezinárodním poradním sboru Atlantické rady.

Deoligarchizace

To vše bohužel neznamena, že by Putinovo Rusko bylo o mnoho nebo aspoň o něco lepší. Dodnes mi připadne ohromující, že když se Putin dozvěděl o Kolomojského poznámce na svou adresu („schizofrenní skrček“) neodpověděl, že Kolomojskyj je lump, protože okrádá Ukrajince, obyvatele Krymu nebo Rusy, ale že **je lump**, který „ošdil ruského [židovského] oligarchu Romana Abramoviče o miliardy dolarů“. Jinými slovy, mnohé z toho, co zde vidíme, není jen velkou geopolitikou a střetem nacionalismů, ale i předivem oligarchických svárů. **V mnoha ohledech jsme svědky jakési zvrácené, morbidní reprízy častého středověkého schématu, kdy jeden král, financovaný a podporovaný „svými Židy“, vytáhl do války proti jinému mocnáři, financovanému jeho vlastní skupinou Židů. Konečným výsledkem obvykle bývá pohádkové zbohatnutí Židů - a spousta mrtvých Evropanů.**

Je stále jasnější, že Putinovi židovští oligarchové jsou nespokojeni s tím, jak musí nést hlavní tíhu západních sankcí. Deník *The Times of Israel* **uvedl**, že dva ze tří ruských oligarchů, na které Velká Británie 22. února uvalila sankce, jsou Židé (a příbuzní) - Igor a Boris Rotenbergovi. Boris Rotenberg je spolumajitelem SGM Group, největší ruské stavební a infrastrukturní společnosti. Igor Rotenberg dominuje v oblasti vrtů, infrastruktury a nemovitostí. Mezinárodní židovská komunita také stále aktivněji chrání sankcionované oligarchy na obou stranách - především proto, že oligarchové bývají k Židům mimořádně štědrí, čímž v podstatě mažou soukolí složitého mechanismu převodu obřích objemů peněz (často nelegálních a vypraných) od nežidů k Židům. Cokoli, co oslabí oligarchy, oslabí z dlouhodobého hlediska Židy jako celek. Autor deníku *Haarec* **v článku z 27. února** podotýká:

Několik židovských miliardářů je středem zájmu izraelských a židovských organizací, které mají prospěch z jejich štědrosti. Na prvním místě tohoto seznamu je Roman Abramovič, dvojnásobný rusko-izraelský občan, který zbohatl díky privatizaci ruských ropných společností a nyní je údajně druhým nejbohatším mužem v Izraeli. Zástupci několika izraelských organizací a institucí, včetně památníku a muzea holocaustu Jad Vašem v Jeruzalémě, lékařského centra Šeba v Tel Hašomeru a univerzity v Tel Avivu, zaslali dopis, v němž žádají velvyslance USA v Izraeli Toma Nidese, aby Abramoviče za „jeho přínos židovskému národu“ nesankcionoval. Dopis ze začátku tohoto měsíce údajně obsahoval podpis vrchního izraelského aškenázského rabína Davida Laua, který tvrdil, že sankce vůči Abramovičovi, který kromě filantropických darů investuje v Izraeli i do podnikání, by poškodily židovské záležitosti.

Spojené státy se těmito výzvami snad trochu překvapivě dojmout nenechaly a „poslaly Izraeli **komuniké** s varováním, aby zajistil, že ruští oligarchové, na které mezinárodní společenství uvalilo sankce, nebudou moci ukryvat své peníze v izraelských bankách“. Článek pokračuje:

Další skupinu ruských miliardářů - z nichž někteří mají izraelské občanství - kteří

štedře přispívají na židovské a izraelské charity, už nyní postihly sankce zavedené proti ruským bankám. Michail Fridman, spoluzakladatel a správce filantropické skupiny Genesis a Ruského židovského kongresu, je spoluzakladatelem Alfa Bank, největší soukromé banky v Rusku, a nadále zasedá v její správní radě. Časopis Forbes ho v roce 2020 zařadil na 11. místo nejbohatších Rusů.... Skupina Genesis Philanthropy Group přispívá na charity a iniciativ v Izraeli i celém židovském světě, včetně organizace Jad Vašem, organizace Birthright-Taglit, která poskytuje bezplatné desetidenní zájezdy do Izraele pro Židy z diaspory, mezinárodní organizace Hillel a skupiny Friends of the IDF.

Závěrem

Mohou snad Putinovi zatnout tipec „jeho“ židovští oligarchové, pokud začnou pociťovat finanční tíseň? To se teprve uvidí, ale najdou se náznaky, že se ho rozhodně nebojí. *Haarec* 28. února **informoval**, že „židovští miliardáři Michail Fridman a Oleg Děripaska se stali prvními ruskými oligarchy, kteří veřejně vyjádřili nespokojenost s invazí prezidenta Vladimira Putina na Ukrajinu“. To je myslím velice výmluvné.

Před osmi lety jsem napsal esej **Nacionalisté, Židé a ukrajinská krize**, kde jsem vyjádřil jisté sympatie k historicky ukotvenému ukrajinskému nacionalismu, ale zároveň jsem připustil, že geneze tohoto národa je sporná a nesmírně složitá. Domnívám se, že pro „lidi ze Západu“ je vrcholně obtížné, ne-li nemožné, utvořit si smysluplný postoj k morální hodnotě věci a nároků jednotlivých stran, protože ani jednu (ukrajínští nacionalisté i ruští separatisté) nelze šmahem odbýt - taková je drsná realita multietnických států, kde je obyvatelstvo rozděleno v otázkách identity a sebeurčení. Celou situaci navíc komplikuje přítomnost ještě jedné, mimořádně vlivné etnické skupiny, jež může prosazovat své vlastní zájmy na úkor míru a blahobytu ostatních. Jako takoví sice Židé, o nichž se zde hovoří, válku na Ukrajině „nepůsobili“ ani „nezorganizovali“, ale zjevně tvoří její důležitý, avšak zcela opomíjený podtext. Neřadím se tak do proukrajinského ani do proputinovského tábora. Jsem však velmi rozhodně pro ukončení každého konfliktu, v němž zbytečně umírají nevinní Evropané, a pro důkladnou „deoligarchizaci“ obou stran současné války.

Esej dr. A. Joyce **Jewish Subtexts in Ukraine** vyšla na stránkách The Occidental Observer 1. března 2022.